

Летище – Видин е разположено в землището на с. Иново община Видин, на 5 км. северозападно от гр.Видин и международен път Е-79, водещ към изграждащия се втори мост над р. Дунав при Видин – Калафат, гарнични с път II-12 – транспортна връзка с граничен пункт „Брегово“. Имотът е с площ 153 841 кв.м. и представлява: писта с две обръщала с дължина – 2 080 м., ширина – 38 м. и площ 101 134 кв.м., пистата е с бетоново покритие в добро състояние;

прилежащ терен за обслужване нуждите на летището;

пет броя сгради /сградите са в лошо състояние/:

приемна за аерогара с площ 463 кв.м.

сграда за техническо обслужване и ремонт с площ 467 кв.м.

сграда с площ 51 кв.м.

павилион с площ 86 кв.м.

санитарно помещение с площ 29 кв.м.

Видинското летище има две истории. Първата е приятна. Открито е през 1973 година и сбъдва мечтата на видинчани да стигат до столицата само за 30 минути. 18 години БГА "Балкан", чието поделение е летището, поддържа редовна линия до София с два курса дневно. Чиновници се изсипват сутрин в столицата, свършват работа и вечер се прибират. Все едно, че са си били в града. Лете самолетът вози курортисти до Варна и Бургас. За час - час и половина. Разкош. Билетът е струвал само 11 лева до София и 22 до Бургас.

Малката аерогара Видин обслужва средно по около 40 000 пътника годишно Така до 5 февруари 1991 година, когато "Ан - 24" си тръгва полупразен. Започва другата история. Няма пътници, цената от 11 лв. става невъзможна. Поне 2 000 лв. са били нужни, за да

оцелее линията. Закриват я.

За някоя година след това оставят летището да обслужва кацащи и излитащи санитарни и частни самолети, но за три години приема само пет. През 1999 година го закриват официално. Бивши собственици на имоти връщат в реални граници нивите си в района на летището. Колчета забиват и по пистите. Мястото на видинското летище е уникално. То може да обслужва голям район около Видин, но и съседните области на Румъния и Сърбия. Би могло да се използва за превози на селскостопанска продукция до страните на Европа или за междинна станция по дългия път от Изтока към Западна Европа. Очаквам министерството на транспорта да се произнесе по искането ми и да започне процедура за възстановяване на летището. На първо време от района трябва да бъдат изведени собствениците на ниви, за които ще се намерят други площи или компенсаторни записи. След това думата ще има концесионерът. Във всеки случай той ще трябва да започне почти отначало. Полуразрушената писта е и къса за съвременни самолети. 2080 на 38 метра е пригодена за "Ан"-ове и "Як - 40". За многотонните е нужна 2 500 на 55 метра. Овехтелите сгради едва ли могат да отговорят на съвременни изисквания за организация и управление. И те ще отидат в историята. На ход е новата - трета история на видинския порт. Дано да е по-добра от втората.

Международния код на летището (IATA code) : VID , ICAO : LBVD, World Area Code: 411
Интересен факт е че третият случай на отвличане на самолет в България е на 18 юни 1977 г., когато самолет АН-24 на БГА 'Балкан', изпълняващ полет от Видин за София с четиричленен екипаж и 44 пътници на борда, принудително кацнал в Белград. Седем минути след излитането на самолета Румен Цанков Димитров, син на МВР-старшина от Лом, 22-годишен, неженен, с основно образование и според справката на контраразузнаването е осъждан за кражби и регистриран като психопат, станал от мястото си и с насочен към главата на стюардесата пистолет, (служебния ТТ на баща си) поискал връзка с екипажа. За доказателство, че притежава бойно оръжие и за да изплаши пътниците, направил изстрел към десния борд, като заявил, че похитителите са цяла група. Поискал самолета да се приземи в Лондон, а след това в Мюнхен. Изпълнявайки даваните му от земята указания, командирът обяснил, че няма достатъчно гориво и самолетът кацнал в Белград, където Димитров бил обезвреден от

Летище Иново

Написано от ivailo

Събота, 28 Април 2012 03:52

югославските власти.

[Виж още за отвличането тук](#)

[СНИМКИ НА ЛЕТИЩЕ ВИДИН - 1](#) , [СНИМКИ НА ЛЕТИЩЕ ВИДИН - 2](#) , [СНИМКИ НА ЛЕТИЩЕ ВИДИН - 3](#)